

§ 561.

I Sager, som angaa Inddrivelse af Underholdningsbidrag, skal det ikke være nødvendigt til Fogden at indgive særlig skriftlig Begjæring om Udpantning, og Fogdens Kjendelse om denne kan paategnes Overøvrighedens Resolution, hvorved Bidraget er fastsat eller et om sammes Størrelse indgaaet Forlig er stadfæstet. Naar saadan Resolution engang er forkyndt for den eller de Vedkommende, kan Forkyndelsen af Fogdens Udpantningskjendelse for de enkelte forfaldne Bidrag derhos gyldig ske paa Landet ved Sognefogden og i Kjøbstæderne ved en Politibetjent eller en enkelt Stævningssmand. Det paahviler fremdeles Fogden, naar Begjæring om Inddrivelse af slige Bidrag er fremsat og funden begrundet, selvstændig at besørge det Fornødne til denne Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af de udlagte Gjenstande og Auktionsbeløbet's Indfordring.

§ 562.

Udpantningen skal foruden Hovedfordringen omfatte alle af Forretningen samt Godsets Bevarelse og Realisation flydende Omkostninger, og Gebyrerne kunne ikke fordres forudbetalte. Udkommer der ikke ved Realisationen et til at dække Fordringen og Omkostninger tilstrækkeligt Beløb, forsattes Udpantningen, uden at der i saa Fald gives Besked efter § 559. Udpantning foregaaer isøvrigt efter de i foregaaende Hovedafdeling om Udlæg givne Regler, dog at Rekvirentens Møde under Forretningen ikke er nødvendigt. Er Fordringen, hvorfor Udpantning foretages, en anden Ydelse end Penge, skal henholdsvis Fogden eller Sognefogden, efter saavidt muligt at have hørt Skyldnerens Erklæring herover, efter sit Skjøn med Vidnernes Bistand, men uden at være bunden ved deres Anskuelse, ansætte Ydelsen til et Pengevederlag.

De Udpantninger, som foretages af Sognefogden, ske i Overværelse af to af ham tilfaldte Vidner, som ere pligtige at følge ham; er Udpantningen saa almindelig, at ingen Vidner kunne have i den By, hvori den foregaaer, udmelder han dertil to Mænd af den nærmeste By. Han indfører Forretningen i en af ham af Fogden leveret og af denne autoriseret Protokol, hvis Anskaffelse bestoies af vedkommende Politikasse.

Møder Rekvirenten ikke under Forretningen, skal henholdsvis Fogden eller Sognefogden være pligtig til at modtage det Fordrede eller Afdrag herpaa, naar saadant tilbydes under Forretningen, med samme Virkning, som om Betalingen var stet til Rekvirenten, ligesom det i saa Fald paahviler den, der foretager Udpantningen, at bestemme, om det Udlagte skal forblive hos Skyldneren, og ellers drage Omsorg for, at det paa passende Maade bevares.

§ 563.

Foretages Udpantningsforretningen af Fogden, kunne Indsigelser fremsættes under Forretningen.

Under den for Fogden foregaaende Forhandling om reiste Indsigelser kan ordentligvis kun Rekvirenten saa Udsættelse for at begrunde sin Paastand. Er Rekvirenten ikke mødt, eller kan han ikke strax klaffes tilstede, og Fogden ikke finder, at en fremsat Indsigelse strax kan forkastes eller tages til Følge, udsættes Forretningen, og Parterne underrettes om, naar Forretningen paany foretages, hvorefter den videre Forhandling mellem Parterne sker i Overensstemmelse med de i foregaaende Hovedafdeling Kapitel III indeholdte Regler.

Ved Paakjendelsen af reiste Indsigelser er Fogden ikke bunden ved den i Overensstemmelse med § 558 givne Kjendelse om Forretningens Fremme. Kjendelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til Følge, kunne henholdsvis paaanføres eller angribes ved Besværing i Overensstemmelse med Reglerne i foregaaende Hovedafdeling (jfr. navnlig § 549 ff.).